

OBCHODY 70 ROCZNICY POWSTANIA WARSZAWSKIEGO

Stowarzyszenie Polskich Chrześcijańskich Demokratów Klub Powiatowy w Legnicy wraz z Parafią Najświętszego Serca Pana Jezusa w Legnicy I 710 Drużyną Wędrowniczą KEDYW im. Stefana Grota Roweckiego zorganizowało spotkanie z **PIEŚNIĄ POWSTAŃCZEJ WARSZAWY** z okazji **70 rocznicy Powstania Warszawskiego**.. WIECZÓR poprzedziła Msza Św. koncelebrowana pod przewodnictwem ks. Tadeusza Szymaniaka w intencji Ojczyzny. W modlitwie pamiętaliśmy także o generale Romualdzie Traugucie Przywódcy Powstania Styczniowego i ministrach Polskiego Rządu Narodowego w 150 rocznicę stracenia ich na stokach Cytadeli Warszawskiej.. W Parafialnej Auli licznie przybyłych uczestników spotkania powitał Proboszcz ks. kanonik Jan Mateusz Gacek. Po odśpiewaniu Hymnu Pan Roman Lorenz Prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Ziemi Drohobyckiej przedstawił uwarunkowania międzynarodowe i krajowe w jakich dowództwo Armii Krajowej wydało rozkaz do powstania w Warszawie.

Następnie uczestnicy spotkania śpiewali pieśni powstańczej Warszawy przy akompaniamencie zespołu harcerskiego z 710 Drużyny Wędrowniczej Kedywu im. Gen. Stefana „Grot” Roweckiego pod kierunkiem Drużynowego Artura Torbińskiego.. W repertuarze znalazły się m.in.: **O mój rozmarynie** – jedna z najbardziej znanych piosenek wojskowych. Piosenka rozpowszechniła się w czasie I wojny światowej. Nieznany autor przerobił ją na użytek Legionów z sześciowrotkowej piosenki ludowej. Siódmą, ósmą i dziewiątą dopisał poeta legionowy Waław Denhoff – Czarnocki. W czasie II wojny światowej śpiewano ją w oddziałach partyzanckich i wojskowych. Śpiewano ją w Powstaniu Warszawskim.

Święta miłości, której jest Władysław Bełza. 10 lutego 1912 roku nadesłał do redakcji „Skauta” lwowskiego wiersz *Pieśń młodych skautów* oraz list tej treści: *Stary i schorzały, nie mogę własną osobą służyć pięknej idei „Skautu”. Zamiast więc służb fizycznych ofiaruję wam moją służbę duchową w pieśni, którą załączam, a której życzę, by stała się hasłem i pokrzepieniem dla młodej i dzielnej drużyny polskich skautów.* Muzykę napisał Władysław Sawicki. Popularna pieśń Szarych Szeregów.

Warszawskie dzieci – autor słów Stanisław Ryszard Dobrowolski, muzykę napisał Andrzej Panufnik. Redaktor „Sawa” – czyli Zygmunt Ziółek z „Roju” wspomina, że „utwór ten, adresowany bezpośrednio do ludu Warszawy, miał być sztandarową pieśnią powstańczą. Dlatego włożono dużo wysiłku, aby ją spopularyzować w szeregach żołnierskich Okręgu Warszawskiego”. 4 lipca 1944 r. *Warszawskie dzieci* ukazały się na łamach podziemnego dziennika „Demokrata”. 1 sierpnia, w dniu wybuchu powstania, utrwalono ją na płycie z zamiarem nadawania w programie konspiracyjnej radiostacji „Błyskawica”. Wydano również ulotkę zawierającą tekst i nuty. Dopiero po wyzwoleniu piosenka doczekała się liczniejszych publikacji. Między innymi trafiła w 1945 r. na łamy śpiewnika *Idzie żołnierz*, który Bronisław Rutkowski wydał w Rzymie, w 1947 r. wydrukowano ją w Krakowie w III zeszycie *Pieśni walki podziemnej*, zaś w 1957 r. zamieszczono ją w broszurowym wydawnictwie *Powstanie warszawskie w ilustracji*. Utwór ten stał się symbolem Powstania.

Rozkwitały pąki białych róż – jedna z najbardziej znanych piosenek żołnierskich z czasów I wojny światowej. Jak większość piosenek śpiewanych przez Wojsko Polskie w dwudziestoleciu międzywojennym i w czasie kampanii 1939, napisał ją poeta młodopolski, dziennikarz i historyk sztuki, Jan Lankau z Krakowa w 1918 r. W późniejszym okresie do tekstu włączono także zwrotki z podobnej piosenki pt. *Białe róże*, pióra poety Kazimierza Wroczyńskiego. Już w 1919 r. piosenka została wydana nakładem księgarni muzycznej B. Rudzkiego w Warszawie, w cyklu „Żołnierska dola”. Autorem melodii jest Mieczysław Kozar-Słobódzki. W latach 1939–1945 śpiewano ją powszechnie w Wojsku Polskim na Wschodzie i na Zachodzie.

Piosenka **Serce w plecaku** powstała w 1933 roku. Michał Zieliński najpierw napisał wiersz pod tym tytułem, a następnie dopisał refren i skomponował melodię. Pełną sławę zdobyło *Serce w plecaku* w latach 1939–1945. Śpiewano ją w kraju i za granicą, w wojsku i w oddziałach partyzanckich, a nawet w więzieniach i w obozach koncentracyjnych. Rozpowszechniła się również w niektórych obozach jeńców wojennych, dokąd przynieśli ją pod koniec 1944 r. powstańcy warszawscy.

Pałacyk Michła to piosenka bohaterskiego batalionu harcerskiego „Parasol”, którego powstańczy szlak bojowy wiódł z Woli na Stare Miasto. Słowa napisał dowódca jednej z drużyn I kompanii por. „Rafała”, pchor. „Ziutek” – Józef Szczepański. Od 5 sierpnia batalion „Parasol” toczył zażarte walki w obronie ulicy Wolskiej. Poszczególne drużyny i kompanie obsadzały fabrykę Franaszka, Pałacyk Michła i zabudowania młynów Michlera. „Ziutek” pisał piosenkę w czasie, gdy ze swą drużyną pełnił służbę na terenie Pałacu Michła i stąd początkowe słowa. W połowie sierpnia zaprezentował całość swojej sympatii „Bożenie” oraz kilku innym powstańcom z batalionu, którzy jako tzw. ozdrowieńcy przebywali w punkcie sanitarnym przy ul. Długiej u wylotu Kilińskiego. Tam też ustalono wspólnie kolejność poszczególnych zwrotek. Wspomnianym w tekście piosenki „Mieciem w kółko golonym” był ppor. Antoni Sakowski, ranny w głowę w czasie walk na warszawskiej Woli, któremu trzeba było ogolić głowę przed założeniem opatrunku. Muzykę skomponował Józef Szczepański. Piosenka zdobyła ogromną popularność, rozpowszechniał ją wśród powstańców Warszawy, zwłaszcza w Śródmieściu, Mieczysław Fogg. Następnie harcerze zaprezentowali kilka harcerskich utworów.

Spotkanie z pieśnią powstańczej Warszawy zakończyło odśpiewanie Hymnu Polski Podziemnej. Pieśń **Naprzód do boju żołnierze** powstała w październiku 1942 roku, kiedy zdobyła II nagrodę w konkursie Biuletynu Informacyjnego Komendy Głównej AK. Autorzy słów i muzyki ukryli się pod pseudonimami. W grudniu 1943 roku wydano ją wraz nutami w ulotce zatytułowanej Hymn Polski Podziemnej. „Uczestnicy oklaskami podziękowali Panu Romanowi Lorenzowi Prezesowi Stowarzyszenia Przyjaciół Ziemi Drohobyckiej za wykład, harcerzom z 710 Drużyny Wędrowniczej KEDYW im. Stefana „Grota” Roweckiego za czele z Drużynowym Arturem Torbińskim za śpiewanie, a ks. Janowi Mateuszowi Gackowi Proboszczowi Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa za gościnne przyjęcie. Organizatorzy zaprosili uczestników na WIECZÓR PIEŚNI WOJSKOWYCH z okazji Święta Wojska Polskiego, które w Polsce obchodzimy 15 sierpnia w rocznicę zwycięskiej Bitwy Warszawskiej.

OPRACOWANIE WŁASNE: RYSZARD JAŚKOWSKI